vltimã. Et nũqd erit ibi sine tormẽto? Nõ: imo habebũt qd sequit: a Tradent i man gladij. Gladi / ē vindicta ⁊ pena ifernalis. Job. xix. d. Ultor iniqtatũ ē gladi. Esa. j. e. Gladi me deuorabit vos. Sic g habem duo mala g habebũt. Primũ / ē loci, pfũditas siue obscuritas: qd notat ibi: Introibũt i inferiora terre. Secũdũ / ē pene acerbitas: qd notat ibi: Tradent i man gladij. Tertiũ ꝗ malũ / est mala societas: Unde sequit: b Partes vulpiũ erũt. i. iter vulpes. s. demones reputabunt ⁊ ponent: vt sic se fecerit demonũ socios ⁊ principes i culpa: ita etiã sint principes eorũ i pena. Unde dicet eis illd Matth. xxv. d. Ite maledicti i igne eternũ / q parat ē diabolo ⁊ angelis. Al / Vulpiũ. i. hypocritarũ vl hereticorũ vl gentiliũ: cũ qb tũc ponet. Unde Matth. xviij. d. Parte eis ponet cũ hypocritis. Luc. xij. f. Diuidet eũ / partemq eis cũ infidelib ponet. Hic etiã inuit principio q fit i morte vsurariorũ: Corp eñ dat vermib. Unde dic: Introibũt i inferiora terre. Via tradit ignib: Unde dic: Tradet i man gladij. Res ꝗ rapiunt a parentib ⁊ pdonib: Unde dic: Partes vulpiũ erũt. De hac pditione / Eccij. x. b. Cũ morient hõ / hereditabit ꝗmes / bestias / ⁊ serpentes. Ecce illa tria s. ꝗmes ⁊ serpentes iferni ⁊ bestie. s. pdones oia vastãtes. Al de pseni pot totũ legi: vt notent h tres pene q sustinet mali etiã i pseni. Prima ē pssura: quã patiunt a pnis pcis: qd notat cũ dic: Introibũt i inferiora terre. i. ipa terra tpaliũ quã pgregat / oppmet eos. Abacuk. ij. b. Ue ei q multiplicat nõ sua: vsq q aggrauat ꝗ se densũ lutũ? Scda pena ē dãnũ corpor / quã tales sepe incurrũt: Unde dic: Tradent in man gladij. Diuites eñ sepe i via interficiunt a latronib: paupes ꝗ nõ: qz / Cantabit vacus coã latrone viator. Tertia pena ē damnũ rex: Unde dicit: Partes vulpiũ erũt. i. pdonũ vl pncipuꝫ: Qui dicũt vulpes: qz insidiant talib vsurariis sic vulpes gallinis. Unde Luc. xiij. g. dixit dñs: Ite dicite vulpi illi ꝛc. Quod eñ isti vsurarij ⁊ diuites ⁊ bedelli i magno tpe a paupib pduras ⁊ fraudes extorserũt: totũ sic qnq auferũt principes ab eis. Esa. xxxiij. a. Ue q pdaris: nõne et ipse pdaberis: cũ desieris pdari / depdaberis.

Juuenalis 10. satyra

Al. Laudabit oes q iurat i ipo Al. ⁊ qñ oppilatũ

a trãdẽt i man gladij / partes
b vulpiũ erũt. Rex vero letabit
c in deo / laudabunt omnes q
f iurãt in eo: ⁊ qz obstructũ est
g os loquentiũ iniqua.
b

In fine Ps. dauid.

Dictũ est s. q p vulpes itelligunt demones ⁊ hypocrite vl hereticl: qd sic p prietates vulpis videri pt: q notant his

Versus

Fetor / auis / lar / vox / via / cauda / color / caro / pes: (sib.
Fraus / taxus / pulex / pellis / ples / pilus / vnda / canis / lux.

Fetor coã deo qsi mortui. Esa. xxxiiij. a. De cadauueribus eorũ fetor ascendet.

Auis / est vir spũalis: cui vulpes insidiat sicut gallinę: sicut herodes christo. Luc. xiij. g. Dicite vulpi illi ꝛc.

Lar i fouea. Matth. viij. c. Vulpes foueas hñt. i. hypocrite / meretrices. Prouer. xxiij. c. Fouea pfũda meretrix.

Vox gannit ⁊ fingit se latrare. Esa. x. d. Nõ fuit q moueret pennã / ⁊ aperiret os ⁊ ganniret.

Via: nõ vadit recta via / sed p anfractus. Prouer. ij. c. Quorũ via puerse: ⁊ infames gressus eorũ.

Cauda magna est ⁊ pilosa: ⁊ diabolũ sequunt magni ⁊ diuites huius mũdi. Esa. ix. c. Propheta docẽs mẽdaciũ / ipse

Propheta / tes vulpis: demoni / hypocrite ⁊ hereticl conuenientes

Color rufus / sicut dauid: qz angelus sathanę (est cauda. transfigurat se in angelũ lucis. ij. Corl. xi. c. Apocal. xij.

Caro mali saporis ē ⁊ comedit (a. Draco magn ⁊ rufus.

Ps. 73.

p podagra ⁊ artetica: ⁊ infirmas iuncturas habẽt q charitate carẽt: q est vinculũ: sed hi cũ masticãt ⁊ sentiũt amaritudinẽ diaboli / curant. Ps. Dedisti eũ escã pplis ethio / (pũ.

Pes tortus est / ⁊ tibia curta. Ecõtra Eccli. j. b. Pedes eorũ pedes recti. Leuitl. xxi. d. Si fracto pede ꝛc.

Ps. 30.

Fraus. Esa. xxxij. b. Fraudulẽti vasa pessima. Jõ vocat re / Taxus facit fouea / ⁊ vulpes eo ab / (nard ⁊ pcessio eius fit. sente stercorat ibi: ⁊ taxus pnt immũdicia recedit. Sili mõ effugat diabolũ dñm de corde hois. Ps. Factus sũ tanq vas pditũ: obliuioni tradit sũ tanq mortuus a corde.

Pulex. Dicit q vulpes tenet lanã i ore: ⁊ paulatim se mergit in aqua a parte caude / donec pulices fugiãt ad lanã: ⁊ tũc deserit eã in aqua. Pulex / est reprhensio mordax: quã mẽdacia diaboli versute in alior vellere vergũt / ⁊ reprehensores suos psequunt. j. Regl. xxiij. c. Canẽ mortuũ psequeris: ⁊ pulicẽ vnũ. i. reprehensorẽ mordacẽ.

Pellis sola est chara venatorib. i. exterior puersatio hypocritarũ ⁊ hereticorũ / q est in mortificatione carnis: quã debẽt sibi boni assumere / ⁊ cadauer pijcere qd sub pelle abscõditur. Matth. iij. a. Zona pellicea circa lumbos eius.

Proles multa ⁊ patricans. Job. xxj. b. Egrediunt qsi greges paruuli eorũ. Esa. iij. d. Erit p crispanti crine caluicio.

Pilus lõgus ⁊ densus. i. tpalia habẽt (multa / Esa. iij. d. Erit p crispanti crine caluicio.

Unda. Qñ insequunt venatores ⁊ canes / totã pter nasũ se suspẽdit in flumine p ramũ: ⁊ sic latet / vt dicit: Sic hypocrite ⁊ hereticl ⁊ diabol abscondũt se a canib: sed tñ nasus emittit spiritũ malę suggestiõis. Sz dicit Amos. ix. a. Et si celauerint se ab oculis meis in pfundo marl: ibi mãdabo serpenti ⁊ mordebit eos.

Canis videt in anteriori (parte / s nõ in posteriori / vbi cauda maior: Sic illi vident silles pdicatorib in pnis ꝗbis: sed i fine mordẽt vt coluber: ⁊ quasi regulus venena diffundũt: Prouerb. xxiij. d. Lux oculorũ micat de nocte. Hiere. iiij. f. Sapientes sũt vt mala faciant: ⁊ benefacere nescierũt.

Enumeratl penis malorũ: ondit pmia iustorũ. Primũ erit letitia sẽpiterna: Unde dic: c Rex vero. i. christus q est rex regũ: Apocl. xvij. d. et. xix. c. d Letabit i deo: ⁊ nos in ipso. Sz vt notet cõmunitas capitis ⁊ mẽbrorũ: d solo capite loquit. Uel / Rex / dr qlibet iustus / q bñ se regit. Job. ij. b. Cũ regib ⁊ psulibus terre redescerẽ. i. cũ his q se bñ regũt ⁊ alijs psulũt. Horaci: Rex eris aiũt: si recte faciet. Itẽ hõ est microcosm: i q ē rex liberũ arbitriũ. Eccli. x. d. Btã terra / cui rex nobil est. Iste rex / letabit in deo: nõ solũ i futuro / s ⁊ i pseni. Cañ. j. a. Exultabimus ⁊ letabimur i te: memores vberũ tuorũ. i. duorũ testamentorũ. In deo / nõ i fortuna. Job. xxxj. c. Si letat sũ sup diuitijs meis multl. Itẽ / Letabit: in futuro: ꝗm qd dr i Ps. Exultabũt sci in gria. Et e Laudabunt: in fine. i. laudabiles apparebũt: f Oes q iurat in eo. i. q firmit ponũt seruare ⁊ seruant mãdata ipsi: Sic dr in Ps. Juraui ⁊ statui custodire iudicia iusticie tue. Al / Qui iurat i eo: ad lram. Et dicit h: ad inuẽdũ q si h minimũ laudat: multo forti ⁊ maiora laudabũt: Sic ecõtrario Matth. xxv. d. vbi dic: Esuriui ⁊ nõ dedistl mihi mãducare: ipropat pua: inuẽs malq pt maiora forti dãnabunt. Dico q laudabũt / licet modo a malis vituperent: g Quia obstructũ est. i. obstruetur tunc: h Os loqntiũ iniqua. i. detractor. Ps. Omis niquitas oppilabit os suũ. j. Regl. ij. b. Impij in tenebris pticescent. Sz qd est q dicit: Laudabũtur oes q iurat i eo: Nõne ptrariũ habet Matth. v. k. Ego aũt dico vobis / nõ iurare omnino? Sol. Nõ dicit simplicit nõ iurare oino: sed addidit: Neq p celũ neq p terrã ꝛc. et ponit tñ creaturas: Hic aũt dicit: Qui iurat in eo. s. deo: nõ in creaturis. Unde ibi Matth. v. k. dicit: Reddes dño iuramenta tua. Et dicit / Omes: Jurat eñ deus: iurat christus: iurat angelus: iurat apostolus: iurat ecclia: qz in illo pcepto de iuramento nõ claudit os iuratiũ vera: Sz / obstructũ est os loquentiũ iniqua. Eccij. xxiij. b. Jurationi ne assuescas os tuũ: multi eñ casus in illa.

Horaci. li. i. epistarũ.

Partitio psalmi.

Expositio Psalmi. LXIII.

Exaudi deus oratione meã ꝛc. Titulus. In finem psalmus dauid. Titulus patet supra in illo psalmo: Nonne deo: vbi egit de trãsiliente: Postea in sequẽte illũ ⁊ precedente istũ: egit de loco quẽ transilire debem. s. de idumea. i. de mũdo: In isto aũt agit d magistro transilientiũ. i. de christo: Agit eñ de passione ⁊ resurrectione christi: intentione monẽs / vt in tribulationibus spẽ habeamus in christo / qui passus est p nobis. Modus. Bipertit est psalm. Primo enũerat christ q passus est: ⁊ quõ se habuit i passiõe. Secdo prauitatẽ iudeorũ irridet: ibi: Sagittę puuloꝝ. Christ q qsi pstitut i passiõe / orat dicẽs:

Exaudi deus

Ps. 149.

Ps. 118.

Ps. 106.

Allegorice a ¶ Exaudi deus/pater: Orationem meam. Et meri/
tũ subiungit dicẽs: b ¶ Cũ deprecor. q. d. debes exaudi/
re: qz intense ⁊ deuote precor. Postea ostendit q̃ petat. Pri
mo eñ petit securitatẽ ꝓtra aduersarios/dicens: c ¶ A ti/
more inimici. ſ. populi iudaici: Eripe aiam meã. De
quo timore dr̃ Har.
xiij. d. Cepit ieſ⁹ pa/
uere et tẽdere. Et p/
bat a ꝓſuetudie q̃ ex/
audire debet: Uñ ad/
dit: d ¶ Proteriſti
me a cõuentu ma/
lignantiũ: iã pluri/
es. Et oſtendit inimi/
cos ſuos eẽ vnanimes ĩ ꝓſecutione/p ꝗ q̃ dicit: A cõuen/
tu. Matth. xxvj. a. Congregati ſunt ꝓncipes ſacerdotũ et
ſenio res ꝓpli ⁊c. Itẽ qz habẽt volũtatẽ nocẽdi/cũ dic̃: Ma/
lignantiũ. Ps. Conſiliũ malignantiũ obſedit me. Item
oſtẽdit q̃ multi ſũt/cũ dicit: A multitudine. Et qz multa
mala opari ſunt ꝓtra illũ: cũ addit: Operantiũ iniquita/
tẽ. Et oſtẽdit q̃ neceſſitate petat/dicẽs: g ¶ Quia exacue
rũt vt gladiũ linguas ſuas: trib⁹ modis. ſ. Adulãdo.
Matth. xxij. b. Scimus qz verax es ⁊c. Illudẽdo. Matth.
xxvj. g. Prophetica nobis chriſte/q̃s eſt q̃ te pcuſſit: Itẽ ir
ridendo. Matth. xxvij. e. Si filꝰ dei eſt/deſcendat de cru/
ce. Uñ de iudeis dicit Prouerb. xxx. b. Generatio q̃ p den/
tib⁹ gladios habet. Poſtea oſtendit eoꝝ intentionẽ malã:
b ¶ Intenderũt arcũ. q. d. nõ ſolũ exteri⁹ me ſũt pſecuti
gladio linguę: ſ̃ int⁹ ĩ corde fuit intẽtio mala: quę p arcũ de/
ſignat. Gladi⁹ eñ aperte ferit: ſed arc⁹ occulte. Cũc intẽde/
rũt arcũ: cũ eũ a diſcipulo emerũt: q̃d amarũ eſt. Uñ dicit:
Ps. 54. i ¶ Rem amarã/mihi. Uñ. ſ. Si is q̃ oderat me ⁊c. tu ꝓ
hõ vnanimis ⁊c. Al̃ Amarã/ipſi iudę: q̃ prę nimia ama/
ritudie cordis ſuſpẽdit ſe. Intẽdeſt/dico/arcũ: k ¶ Ut
ſagittẽt. i. pcutiãt ⁊ interficiãt: l ¶ In occultis: ſ̃m ſuã
opinionẽ: ſ̃ tũ mihi manifeſtũ erat: m ¶ Immaculatũ/
chriſtũ: q̃ ſolus fuit agn⁹ ſine macula velleris ⁊ tincturę. Itẽ
oſtendit eos fuiſſe doloſos: dicens: n ¶ Subito ſagitta/
bũt eũ. i. ex impꝛouiſo eũ capiẽt: ⁊ man⁹ in eũ inijcient ad/
huc q̃ſi oſculãte eũ iuda/ſicut habẽt Matth. xxvj. e. Et ſa/
gittas oppꝛobrioꝝ/blaſphemiaꝝ/irriſionũ/⁊ hmõi mittẽt in
eũ. Threñ. iij. b.

Doxaliter a ¶ Exaudi de⁹ ⁊c. Doxaliter dicit iuſt⁹ vel pẽnitẽs ĩ tẽ/
ptatione poſit⁹: Exaudi de⁹ orationẽ meã cũ deprec/
cor. i. cũ deſinẽs a malo precor. Eccl. xxxv. a. Deprecatio
p peccat/ recedere ab omni iniuſticia. Al̃ ſic: Cũ deprecor:
id eſt cũ ꝓtrariũ p̃cor eius q̃d̃ precari ſolebã. Quõdã eñ p/
cabar carnalia: nũc aũt p̃cor ſpũalia. Quõdã dixi illd̃ Pro/
uerb. xxx. b. Affer/affer. ſ. voluptatẽ et vanitatẽ: Mõ dico:
Aufer/aufer vtrũq̃. Eccl. xxiij. a. Aufer a me vẽtris ꝓcupiſ/
centias/Ecce ꝓtra voluptatẽ. Prouerb. xxv. a. Aufer rubi/
ginẽ de argẽto/⁊ egrediẽt vas puriſſimũ/Ecce ꝓtra vanita/
tẽ: q̃ ſicut rubigo cõſumit oẽm virtutẽ in hoie. Uel/Cũ de
precor. i. dũ adhuc ſũ in depcãdo. q. d. nõ differas audire/
ſ̃ ſtatim audi me q̃cito deprecor. Eſa. lxv. d. Adhuc illis lo
quẽtib⁹/ego exaudiã. Sed nõne ꝓtrariũ dicit Abacuk. j. a.
Uſq̃q̃ dñe clamabo ⁊ nõ exaudies? Et iob. xix. a. Ecce ego
clamabo ⁊ nemo exaudiet. Sol̃. Eſa. liij. b. Ad punctũ in
modico dereliqui te. c ¶ A timore inimici eripe aiam
meã. Mõ dic̃ a manib⁹: qz ſicut dicit Job. ix. c. Terra tra/
dita eſt in man⁹ impij. Job. xvj. c. Manib⁹ impioꝝ me tra/
didit. Et. ij. b. eiuſdẽ: Ecce ĩ manu tua eſt. Sed q̃d ẽ q̃ dicit:
A timore inimici eripe aiam meã? Cõtrariũ videtur
Ps. 22. Ubiere. xvij. b. Mõ timebit cũ venerit ęſtus. i. pſecutio. Itẽ
Ps. Mõ timebo mala: q̃m tu mecũ es. Et Prouer. xxviij.
a. Iuſtus q̃ſi leo abſq̃ terrore erit. Sol̃. Iuſtus habet a deo
q̃ nõ timeat: ſed quãtũ eſt de ſe/timet: ⁊ ideo petit a deo libe
rari a timore. Uel ſic poteſt exponi: c ¶ A timore inimi
ci. i. ab illo timore quẽ habent inimici q̃ timẽt pauptatẽ/tri/
bulationẽ/ęgritudinẽ ⁊ hmõi. Sed hoc nõ timet iuſtus: q̃ di

a Exaudi de⁹ LXIII.
b Oronẽ meã cũ †depr/
d cor: a timore inimici
c †eripe aiaz meã. Proteriſti
e me a cuentũ malignantiũ: a
f multitudie operãtiũ iniq̃tatẽ.
g Quia exacuerũt vt gladiũ
h linguas ſuas: itendert arcũ
i rem amaram: vt †ſagittent ĩ
k occultis immãculatum. †Sũ/
l
m
n

cit in Ps. Qm̃ in flagella parat⁹ ſũ. Matth. x. c. Molite ti/ Ps. 37.
mere eos q̃ occidũt corp⁹ ⁊c. o ¶ Proteriſti me. Ecce in/
nuit ſe iã exauditũ: qz ꝓtector eſt oim ſperãtiũ ĩ ſe: Et aures Ps. 17.
eius in preces eoꝝ. e ¶ A cõuentu malignantiũ. Su/ Ps. 35.
pra dixit ſingulariter: inimici: ⁊ hic inuit q̃ multiplicant vt
fiat ꝓuent⁹: ⁊ tandẽ fit
multitudo. Uñ ſequi/
tur: A multitudie
opantũ iniq̃tatẽ.
Al̃ diſtinguẽdo: Dia
bol⁹ dicit inimic⁹: cõ/ Al̃. †ſagittarẽt
uent⁹/mot⁹ carnales: in abſcõdito
operantes iniquitatẽ/ Al̃. †Repente
mali hoies. Eſt autẽ
triplex ꝓuẽt⁹. Triplex ꝓuẽt⁹
Prim⁹ dei. ſ. Machab. iij. f. Congregat⁹
eſt ꝓuent⁹: vt parati eſſet in ꝓliũ. Secund⁹ eſt mundi. Act.
xix. g. Cõuẽt⁹ forẽſes agũt. j. Cor. xj. d. Iob ꝓuenientib⁹
ĩ vnũ ⁊c. Tert⁹ eſt diaboli. De q̃ b: Et ſup ĩ Ps. Mõ ꝓgre/ Ps. 15.
gabo ꝓuẽticula eoꝝ de ſanguib⁹. Eccl. x. b. Propꝛꝓꝛ exho/
norauit dñs ꝓuentũ maloꝝ ⁊c. Protegit aũt dñs ſcuto q̃d̃
vndiq̃ circũit. De q̃ infra: Scuto circũdabit te ſ̃itas ei⁹. Et Ps. 90.
neceſſe eſt q̃ vndiq̃ circũdet: qz hoſtes vndiq̃ impugnant:
ſ̃m illud Job. xix. b. Obſedert in gyro tabnaculũ meũ. Eſt
aũt duplex ſcutũ neceſſariũ. ſ. ſcutũ patiẽtię/ꝓtra pęnas: Et Duplex ſcutũ
ſcutũ fidei/ꝓtra culpas. De ꝑmo Ps. Bñ patiẽtes erũt vt est neceſſariũ
annũciẽt. De ſecũdo Eph. vj. c. In omnib⁹ ſcutũ fidei ſumẽ Ps. 91.
tes. Sic ergo ꝓtegit dñs a conuentu malignantiũ. Et dicun
tur malignantes/motus carnales: q̃ maligno igne ardẽt ⁊ cõ
burunt. ſ. igne luxurię. Al̃ malignantes/dicunt mundani. j.
Job. v. d. Mundus in maligno poſit⁹ eſt. f ¶ A multi/
tudine operantũ iniq̃tatẽ. Sic in ꝓuentib⁹ ciſtercien/
ſis ordinis eſt multitudo ꝓuerſoꝝ/q̃ factũt opa exterioꝝ/⁊ co
lunt terras: ſic ꝓuent⁹ diaboli habet ſuos ꝓuerſos: de quib⁹
hic dicit: A multitudine operantũ iniq̃tatẽ: eoꝝ vi/
delicet q̃ operant ĩ agro diaboli. Phil. iij. a. Uidete malos
operarios. Eccl. xj. d. Attende tibi a peſtifero: fabricat eñ
mala. Quę: Ecce: g ¶ Quia exacuerũt vt gladiũ lin
guas ſuas: ⁊ ad hoc ꝓuentũt. j. Cor. xj. d. Cõuenientib⁹
vobis in eccleſiã/audio ſciſſuras eſſe. q. d. gladio linguę cędi/
tis vos ⁊ occidit. Sup. Gladi⁹ in labijs eoꝝ. Sz ſ̃ hũc gla/ Ps. 58.
diũ veniet gladi⁹ dñi. De q̃ Eccch. xxj. c. Gladi⁹ exacutus
eſt ⁊ limat⁹ eſt: vt ſit in manu iterficient. Apoc. xiij. c. Qui
gladio occiderit/oportet eũ gladio occidi. h ¶ Intendert
arcũ. Gladi⁹ de ꝓpe ferit: arc⁹ de lõge. Eſt ſ̃ ſenſus ac ſi di
cat: Prę ſẽtes ⁊ ꝓxios iurgijs ⁊ ꝓtumelijs cędũt: abſẽtes ⁊
remotos detractiõib⁹ ſagittãt ⁊ vulnerãt. Ubiere. ix. c. Sa/
gitta vulnerãs lingua eoꝝ: dolũ locuta eſt: qz prę ſentib⁹ adu
lat: ⁊ elſdẽ abſentib⁹ detrahit: ecce dol⁹. Hoc etiã põt ſpe/ De aduocatis
cialiter dici de aduocat. ſ. ꝓtra quos adduci pñt omnia p̃dicta et litigatoribus
in hoc verſu. Sut q̃dã ſerpẽtes. ſ. ceraſtes/habẽtes corneas
linguas ⁊ venenatas. Tales ſũt linguę aduocatoꝝ ⁊ litigatoꝝ
. ſ. durę ⁊ malicioſę: Ideo dicit de dan/q̃ iterpretat iudiciũ:
⁊ ſignificat cauſidicos/Beñ. xlix. c. Fiat dan ceraſtes in ſe/
mita. Venenũ q̃d̃ exit de hac lingua/eſt puerſũ ꝓſiliũ. Et ſi/
cut venenũ hauſtũ humores corpis cõmouet: ſic ꝓſiliũ ad/
uocati eos q̃ ſumũt illud/cõmouet: ſ̃m illud Eccl. xxviij. b.
Lingua tertia multos cõmouit. Et ſi lis nulla fuerit/vel for/
te nõ vocent ad ꝓſilia: ipſi a longe machinant vt poſſint li/
tes ſuſcitare. Uñ bñ ſequit: h ¶ Intenderũt arcũ. ſ. ma/
liciã cordis ſui: i ¶ Rem amarã: pauperib⁹ ⁊ ſimplicib⁹/
q̃s vexari faciũt ⁊ tota die citari. Et ſi iuſte facerẽt/tolerari
poſſet: Sz hoc faciũt: k ¶ Ut ſagittẽt ĩ occulti imma/
culatũ: q̃ nihil eis nocuit. De hoc arcu Oſee. viij. d. Cogi/
tauerũt maliciã: facti ſũt q̃ſi arc⁹ doloſus: quia doloſe inno/
cẽtes ſagittãt. Sz ſequit ibi: Cadẽt ĩ gladio ꝓncipes eoꝝ: a
furore linguę ſuę. Hoc eſt q̃d̃ dicit Prouerb. xviij. b. Semp
iurgia q̃rit mal⁹: angel⁹ aũt crudelis mittet ꝓtra eũ. Quę au
tẽ ſequũt: ſat. plana ſũt de aduocat. ⁊ litigiatoribus: n ¶ Su
bito ſagittabũt eũ: qz mõ faciũt eũ citari huc: mõ illuc: ⁊
eadẽ die ĩ diuerſis loc. ſ̃m q̃d̃ Job. j. d. dicit: Adhuc eo lo/

Allegorice eũ. Threñ.iij.b. Posuit me sicĕ signũ ad sagittã. Ostẽdit nihilominꝰ eos eĕ ꝓtẽptores/cũ addit: b Et nõ timebũt. s.tãtũ scelꝰ ꝓpetrare. Itẽ oñdit eos obstinatos/cũ subiũgit: c Firmauerũt sibi sermonẽ nequã: de occidẽdo christo. Ita firmauerũt q nec ipse iudex pilatꝰ potuit eis dissuadere. Uñ lauit aq̃ manus/dicẽs: Innocens ego sũ a sanguine iustihuiꝰ: Matth.xxvij. c. Nec tm̃ obstinatos ꝗ astutos in malicia eos fuisse ostendit/dicẽs: e Narrauerũt/inuicẽ: f Ut.i.q̃liter/ g Abscõderẽt laq̃os.i. decęptiões. Prouerb.j.b. Abscondam ꝰ tẽdiculas ꝛ̃ insontẽ frustra. Sz licet astuti/tñ decępti fuerũt: Quia h Dixerũt/q̃s videbit eos: Putauerũt em̃ q dñs nõ videret: ꝛ etiã q hoies nõ pciperẽt. Sz vtrũq falsũ fuit: vñ decępti fuerũt. Esa.xxix.e. Uę q̃ pfũdi estꝭ corde/vt a dño abscondatꝭ ꝓsiliũ: q̃ꝫ opa ĩ tenebris sũt. Itẽ oñdit eos ex delibatiõe magna illõ scelꝰ ꝓpetrasse: Uñ dicẽ: i Scrutati sũt/diu: k Iniq̃tates.i. inq̃sierũt diligenĕ quõ iniq̃tatẽ quã ꝓposuerãt pagerẽt. Matth.xxvij.a. Hane aũt facto ꝓsiliũ inierũt vt eũ morti traderẽt. Ibi Glo. Uide q̃ꝫ solliciti ĩ malo tota nocte inuigilãt vt faciãt homicidiũ. Et hoc est qõ dr̃ Hiere. ix.b. Docuerũt linguas suas loq̃ mẽdaciũ. Et tñ/ l Defecerũt scrutãtes scrutinio.i. licet diligẽt scrutarẽt: fraudati em̃ sũt ab intẽtiõe sua: qz etsi occiderũt eũ: nõ tñ nomẽ eiꝰ deleuerũt: Uñ sequit: m Accedet hõ/iudęꝰ: n Ad cor altũ.i. ꝓfundũ: ꝗm qõ dicit Esa.xxix.e. Uę q̃ ꝓfundi estis corde. Tũc accessit ad cor altum iudęꝰ: qñ voluerunt eũ dolose de terra delere. Unde scrutabanĕ iniquitates/sed defecerunt: quia resurrexit. Hoc est quod hic sequitur:

Et exaltabit deꝰ

Moraliter * quẽte/venit alĕ ꝛ dixit: Chaldęi fecerũt tres turmas: et inuaserũt camelos. Chaldęi/q̃ iterpretanĕ q̃si feroces vl q̃si dęmones/sigñt litigatores: q faciũt tres turmas/qñ ĩ tribꝰ locꝭ faciũt hoiez citari. b Et nõ timebũt: qz nec deũ timẽt/nec hoies reuerẽt: Lucꝭ.xviij.a. Uerecũdiã em̃ amiserũt ꝛ timorẽ dñi. c Firmauerũt sibi.i. firmĭt memorię tradiderũt: d Sermonẽ nequã.s. allegatiões ꝛ cauillatiões: e Narrauerũt/alter alteri: f Ut abscõderẽt laq̃os.i. docuerũt seinuicẽ/quõ possent calũniari simplices. Vl/ Narrauerũt.i. lõgas narratiões ꝓposuerũt ĩ iudicio: Ut abscõderẽt laq̃os/suę decęptiõis: ne a iudicibus vel aduersa parte possẽt cognosci. Uñ/ b Dixerũt q̃s videbit eos: q. d. nullꝰ. i Scrutati sũt iniq̃tates.i. si aliq̃d inuenirẽt qõ possent obięcere. Sz l Defecerũt scrutãtes scrutinio: qz nõ inueniũt qñq̃. Uñ significanĕ ꝑ laban: Geñ.xxxj.e. cui dixit iacob: Quã ob culpã meam ꝛ ob qõ pctm̃ meũ sic exarsisti post me: ꝛ scrutatꝰ es oẽm supellectilẽ meã ꝛc. Planũ est etiã de detractorib̃: a Subito sagittabũt eũ: ꝓbis detractorib̃: De q̃b̃. iij. Job.j. c. Uerbis malignis garriẽs in nos. b Et nõ timebũt. qz sũt linguę diaboli: De q̃ Job.xlj.d. Qui factꝰ est vt nullũ timeret. c Firmauerũt sibi sermonẽ nequã: si audierit illũ. Is em̃ est mos: verbũ malũ bñ retinet: sed bonũ cito transit. Contra qõ dicit Eccĕj.xix.b. Audisti verbũ adversus primũ tuũ: cõmoriat in te. Sed in his nõ moritur: qz e Narrauerũt/alię: nõ quasi detrahentes: sed q̃si cõpatientes: vt melius credat eis. Hoc est quod sequit: f Ut absconderẽt laqueos: dixerunt/in corde suo: Quis videbit eos: Sic narrabant accusatores iudęor. j. Esdre iiij.c. qui inter alia dicebãt: Nos memores salis qõ in palatio comedimus: et quia lęsiones regis videre nefas duximus: iccirco misimus ꝛ nunciauimus regi. Et vt magis detrahere ꝛ accusare possint: i Scrutati sũt iniq̃tates: sicut scabro stercora. Uiuũt em̃ stercoribus humanis detractores: sicut scabrones stercoribus equinis. Hęc aũt scrutatio ꝓhibet Prouerb.xxiiij.b. Ne insidierꝭ/ꝛ ne quęras impietatẽ in domo iusti: neq̃ vastes requiẽ eius. Et l Defecerũt scrutantes scrutinio: ꝗm quod dicit Esa.xl.f. Qui dat secretor scrutatores q̃si non sint. i Scrutati sũt iniq̃tates ꝛc. Põt etiã exponi ꝓ ꝗsus iste de scrutantib̃ iniq̃tates: ꝗ deficiũt scrutantes scrutinio. Deficiũt dico a ꝓitate: eo q magis scrutanĕ pecuniã q̃ꝫ peccata. Boni etiã pręlati q̃ñq̃ꝫ deficiũt: qz tam bonorũ hoim q̃ꝫ malorũ corda sũt inscrutabilia. Prouer.xxv. a. Cor regũ inscrutabile. Et Hiere.xvij.b. Prauũ est cor hois ꝛ inscrutabile.

a bitõ sagittabunt eũ ꝛ nõn timebunt: firmauerũt sibi sermonẽ nequã. Narrauerũt ut abscõderẽt laqueos: dixerũt/q̃s videbit eos: Scrutati sunt iniq̃tates: defecerunt scrutãtes scrutinio: Accedet homo ad cor altũ:

Al. †malignũ
Al. †muscipulas
Al. †eas
Al. † Pertati sũt iniq̃
Al. †scrutationes

Deꝰ
- Secreta.j. Corꝭ.ij.c. Spũs oia scrutat etiã
- Corda. Ro. viij.c. Qui scrutat (pfũda dei.
- Renes. Hiere. (corda/scit q̃d desideret spũs.
- xvij.b. Ego dñs scrutãs corda ꝛ pbãs re
- Pręlatos. Esa.xxij.b. Scrutãs murũ (nes.
- Ecclesiã. (ꝛ magnificatus super montes.
- Soph.j.c. Scrutabor hierlm̃ in lucernis.
- Religiones. Amos.ix.a. Si absconditi fuerint ĩ ꝓtice carmeli/ide scrutãs auferã eos.
- Carmelus/iterpretat scia circũcisionis: et
- Pctm̃. Job.x.b. Ut (significat religionẽ.
- ãras iniq̃tatẽ meã: ꝛ pctm̃ meũ scruteris.

Diabolꝰ
- Opa hũana. Geñ.xxxj.e. Scrutatꝰ es oẽm
- Uolũtatẽ. iij. Regꝭ.xx. (supellectilẽ meã.
- a. Mittã seruos meos ad te/ꝛ scrutabunt
- Carnẽ. Abdię.j.b. Scrutati (domũ tuã.
- sunt esau: inuestigauerũt abscondita eius.

Scrutatur

Fatuus
- Maiestatem. Prouerb.xxv.d. Perscrutator maiestatis oꝑimet a gloria.
- Opa dei. Job.xxxvj.c. Quis poterit scrutari vias eius:
- Philosophiã ĩ theologia.j. Machab.iij.f. Expanderũt libros legꝭ de q̃bꝰ scrutabanĕ gẽtes simulacror suor silitudinẽ.
- Bonos ad pdendũ.j. Machab.ix.c. Perscrutabanĕ amicos iudę.j. Regꝭ.xxiij.d. Perscrutabor eũ in cunctis milibus iuda.
- Uxores alienas. Eccĕj.xlj.d. Ne respicias mulierẽ alieni viri: ꝛ ne scruterꝭ ancillã eius.
- Propria opa. Threñ.iij.e. Scrutemur vias nr̃as ꝛ q̃ramꝰ: ꝛ reuertamur ad dñm.
- Scripturas. Joh.v.f. Scrutamini scripturas in q̃bꝰ putatꝭ vitã ęternã habere. Actꝭ. xvij.c. Scrutãtes scripturas. Ps̃. Beati q̃ scrutanĕ testimonia eius. Ps.118.

Sapiẽs
- Cõfessores. Prouerb.xxviij.b. Sapiẽs videt sibi vir diues: pauꝭ aũt prudẽs scruta
- Latẽtia p eccata. j. Machab.iij. (bit eũ.
- a. Persecutus est iniquos: ꝑscrutãs eos.s.
- iudas.i. confessio.

Sunt autẽ quidã/sicut philosophi: ꝛ etiã quidã theologi: q̃ nõ ita perscrutanĕ iniquitates: sed volũt perscrutari deitatẽ: De quibꝰ dicit Prouerb.xxv.d. Qui ꝑscrutator est maiestatis: oꝑimet a glia. Et de talibꝰ subiũgit hic: m Accedet homo. i. rõnalis ꝛ philosophus: n Ad cor altũ. Qõ exponit alia littera/q̃ habet: Ad cognitionẽ altã. Et exaltabitur deus. i. nõ ĩtelliget homo: Dicit em̃ Chrysostomus/q sicut q̃ nauigat oceanũ/cũ nõ possit terrã reperire reuertitur: sic qui vult essentiam diuinã inuestigare/tandẽ deficit. Dicit iterũ sic: Hoc solũ inuenisse cõfessi sũt: q incognoscibilis deus. Cantꝭ.vj.b. Auerte oculos tuos a me: quia ipsi me auolare fecerunt. Oculos fidei non debemus auertere a deo/sed oculos rationis: eo q nõ possumus intueri solem in rota. Prouerb.xxiij.a. Ne erigas oculos ad opes quas habere nõ potes: qz faciẽt sibi pennas quasi aquilę: et volabunt in cęlum. Hoc est quod hic dicit:

* Exaltabit deus.

Allegorice a Et exaltabit de⁹ /resurgēdo. Al' sic. Scrutati sūt iniq̃tates: in christo/volētes ī eo iniq̃tatē iuenire. Defecerūt scrutātes scrutinio: q̃z nō iuenerūt: eo q̃ iniq̃tatē nō fecit: nec iuent⁹ est dol⁹ ī ore ei⁹: Esa. liij. c. j. Pet. ij. d. Uere defecerūt: Quia accedet. i. accessit: hō ad cor alt ū ſm q̃ expositū est: volentes ī eo reperire iniq̃tatē: Sz/et exaltabit de⁹. i. scūs ⁊ iustus app arebit: q̃z non iuenerit iniq̃tatē ī eo. Al' sic: Accedet hō christ⁹/ad passionē spōtanee: Et cor altū/ei fuit. i. pfūdū ⁊ incōphēsibile ꝓsilū: q̃ mori ꝓ redēptiōe nr̃a volebat. Et tū nō extinguet nomē ei⁹: sed/exaltabit de⁹/i resurrectiōe q̃ būiliat⁹ fuit hō ī passiōe: sic dicit Phil. ij. b. Hūiliauit semetipsū ⁊c. ꝓt q̃ ⁊ deus exaltauit illū ⁊c.

Et infantiū

a ⁊ exaltabit de⁹. Sagittę ꝓuulor facte sūt plagę eor: ⁊ ifirmate sūt ꝓtra eos linguę eor. Conturbati sūt omnes q̃ videbāt eos: ⁊ timuit omis hō. Annūciauerūt opa dei:

Annūciauerūt/scz apli: k Opera dei: pdicādo. Tres pmi euāgelistę/annūciauerūt opera dei. s. īcarnationē ⁊ alia: Iohānes vo annūciauit essētiā ⁊ psonas/dicēs: In pncipio erat vbū ⁊c. Uolauit eñ ī sublime/vt aq̃la: Prędicatio aūt ē exīrelligētia: Uñ addit:

Al. † Et

Job. 1. a.

Et facta eius

Moraliter

* a Exaltabit de⁹. Eccl. iij. c. Altiora te nō q̃sierīs. Multa q̃ nō possum⁹ deū cogīscere: Nōne dic Sap. xiij. b. A magnitudie speciei ⁊ creatę/cogīscibilit pokit creator hoīs videri: Sol. Possum⁹ q̃dē fide/ſ nō plena cognitiōe: ſm illud Job. xxxvj. d. Oēs hoīes vidēt eū: ⁊ vnusq̃sq̃z ītuebit pcul. Et. j. Cor. xiij. d. Uidem⁹ nūc p speculū ī ēnigmate.

Moraliter

Ps. 11. Dei: Potētię. Ps. Scōm altitudinē tuā multiplicasti filii/ Sapię. Ro. xj. d. O altitudo diuitiar (os hoīm. Bonitat. Ps. Emitte manū (sapiētię ⁊ scię dei. Mobilitas (tuā de alto/eripe me/⁊ libera me ⁊c. spūalis. Ps. Ego dixi dij estis: ⁊ filij excelsi oēs. Uirt⁹. Ps. (Esa. xxxiiij. c. Mobiles ei⁹ ñ erūt ibi. Quis sic dns de⁹ nr̃ q̃ in alt. habitat. i. ī ꝓtuosis. Sapia. Eccls. vij. c. Sapia ꝓfortauit sapiētē sup de Fortitudo. Ps. Qui hitat ī (cē pncipes ciuitat. adiutorio altissimi. Esa. xxxiij. c. Munimēta saxo

Ps. 143. Ps. 81. Laudabil' Hominis boni Ps. 90.

Supbia. Esa. xiij. d. Sup astra (rū sblimitas ei⁹. Profūditas ꝓsilior ei⁹. (cęli exaltabo soliū meū. Apocl. ij. g. Qui nō nouerūt altitudinē sathanę.

Diaboli

Prospitas. Job. xxx. c. Eleuasti me ⁊ q̃si sup vētū ponēs elisisti me valide. Ps. Ab altitudine diei timebo. Job. xxiij. d. Eleuati sūt ad mo/ Pertiacia vl' pteruia. Pro/ (dicū/⁊ nō sbsistēt. uer. xiij. d. Qui ipatiēs ē/exaltat stulticiā suā. Job. xxxix. c. Cū tps fuerit/ī altū alas erigit.

Ps. 55. Ut/tuperabil'

Iactātia seu extollētia. Ps. Nolite extollere ī al/ Ambitio. Hiere. xlix. d. Arro/ (tū cornu vīmgātia decepit te/q̃ hītas ī cauernis ⁊ apprehēdē Prędūptio ꝓtępla/ (re niter. altitudinē collīū. tionis: vt hic: Accedet hō ad cor altū.

Ps. 74. Ualibois

Ps. 63.

Dignitas empta. Exo. xx. d. Nō ascēdes p grad⁹ ad altare meū. s. p grad⁹ pecunię/amicor/obse/ Copia diuitiar. Luc. xvj. d. Q̃d hoīb⁹ (dor. altū est/abominabile est ante deū. Et q̃d mirū: Mobilitas carnalis. (cū diuitię sint stercora. Esa. ij. c. Incuruabit altitudo virorū.

Omis pars supbię. Ps. Alta a longe cognoscit.

Ps. 137.

Allegorice b Sagittę paruulorū. Secunda pars: vbi irridet pro/ pheta iudęos de duobus. Primo de hoc/q̃ facto nō potuerunt nocere efficacit christo. Uñ dicit: Sagittę paruulor factę sūt plagę eor. i. plagę eor q̃s christo ītulerī/ nō fuerūt nisi sic festucę: Solēt eñ paruuli facere arc⁹ ⁊ trahere festucas. Scōo de b/q̃ nec vbo potuerūt ei nocere: Uñ addit: d Et ifirmate sūt ꝓtra eos linguę eor: q̃z cū iā dns surrexit: nihil potuerī dicere ꝓtra eū. Et hoc/cōtra eos. i. ad ꝓfusionē eor. Uñ adhuc irridet eos eccl'ia: q̃ in septimana paschę cātat: Dicāt nūc iudęi: quō milites custodiētes sepulchrū pdiderūt iesū. Et p⁹: Aut sepultū reddāt/aut resurgētē adorēt. Cōfusis iudęis ifidelib⁹/exaltati sūt fideles. Principiū aūt exaltatiōis ondit pnitētiā fuisse/dicēs: f Cōturbati sūt: ad pnitētiā: g Oēs q̃ videbāt eos/ iudęos videlicet ꝓfusos. h Et timuit omis hō. Accōmoda est distributio: ⁊ distribuit tū p bonis. s. p pnitētib⁹. Al' dicendū q̃ sit distributio p generib⁹ singulor. Omis hō/ sęz diuites ⁊ paupes: nobiles ⁊ ignobiles: gręci ⁊ latini. De hac pturbatiōe ⁊ timore sat. apte habet Act. ij. f. His auditis cōpūcti sūt corde: ⁊ dixerūt ad petrū ⁊ ad reliq̃s apl'os: Quid faciem⁹ viri frēs? Et q̃z ex pdicatiōe seq̃t ista pturbatio ⁊ timor: bñ pmittit/q̃. s. pdicauerat petr⁹. Uñ ⁊ h seq̃t:

Alii de pdicatoribus ⁊ nō faciētib⁹

Et annūciauerūt opa dei: nō fabulas. s. Prędicās pcęptū eius. Itē/Opera ei⁹: non essentiā ei⁹: q̃z nemo potest eā intelligere. Ut quid igit annūciarent eā? Quia sicut dicit Greg⁹. pro qualitate audiētiū/formari debet sermo doctor. Et posset aliq̃s dicere: Modo

Alii de hūilib⁹ predicatoribus

Ps. 2.

* dicebas eos

a ¶ Et facta eiꝰ intellexerũt. Facta aũt ꝑdicatiõe: nõ tm̃ timuerũt mali/ꝫ ⁊ iusti lętari sũt: tã ꝑdicãtes q̃ aliꝰ. Uñ bñ sequit: b ¶ Lętabit iustꝰ i dño: ꝓ eis q̃s ꝛuerti viderũt ad fidẽ. c ¶ Et spabit i eo: q̃ det eis vitã ętnã. Et tãtũ crescet ecclia q̃ nõ erubescẽt euãgeliũ: Sz d ¶ Laudabunt/etiã ab oibꝰ: e ¶ Oẽs:

nõ tm̃ aplꝰ: f ¶ Recti corde: q̃ rectã fidem habẽt. De his oibus habek sat/ Actl. ij. g. vbi dr: q̃ sumebãt cibũ ĩ exultatiõe ⁊ simplicitate cordis: ⁊ collaudãtes deũ ⁊ habẽtes grãz ad oẽm plębẽ: dñs aũt augebat q̃ salui fierẽt q̃tidie ĩ idipsũ.

Ut. tq̃ recti sũt

a et facta eius intellexerunt.
b Lętabitur iustus i domino/
c ⁊ sperabit in eo: ⁊ laudabũt
d
e omnes recti corde.

¶ In finẽ psalmꝰ dauid/cãticũ hieremię ⁊ aggei vl eçe/chielis / de vbo peregrinationis vel de ppl'o transmigratiõis/cũ inciperẽt pficisci.

Dominica LXIIIi

Ed̃ LXIIII. (ci.

t 'cet hymnꝰ deꝰ i sion: ⁊ tibi reddet votũ i hierusalẽ.

Moraliter * dicebas eos paruulos: quõ q̃ sciũt annũciare opa dei: Propterea oñdit eos nõ esse paruulos sensibꝰ/ꝫ malitia: q̃ licet sint hũiles ⁊ simplices: tm̃ sũt itelligẽtes ⁊ prudẽtes. Uñ addit: a ¶ Et facta eiꝰ intellexerũt. j. Corl. xiiij. d. Malitia puuli estote: sensibꝰ aũt pfecti estote. Matth. x. b. Estote prudẽtes sicẽ serpẽtes: ⁊ simplices sicẽ colũbę. Et bñ ꝓcomitant ĩ b ꝗsu hęc duo ꝗba: Annũciauerũt et itellexerũt: q̃ q̃cũq̃ vult ãnũciare/debet eẽ intelligẽs: alioq̃n errat. Uñ j. Timoth. j. b. Quidã aberrãtes/ꝛuersi sũt i vanloquiũ/volẽtes eẽ legl doctores: nõ itelligẽtes: neq̃ q̃ loquũt/neq̃ de q̃bꝰ affirmãt. Itẽ q̃cũq̃ hz donũ itelligẽtię: debet aliꝭ annũciãdo cõmunicare: Alioq̃n reprobak a dño: Matth. xxv. c. Seruũ iutilẽ ꝓꝗcite ĩ tenebras exteriores. Et q̃d amplꝰ annũciare debẽt/sbdit: b ¶ Lętabit iustꝰ i dño: Nõ eñ tm̃ opa faciẽda debẽt annũciare/ꝫ etiã debẽt ad opa allicere p ꝗmia/q̃ erũt ĩ lęticia magna: licet opa fiãt q̃ñq̃ ĩ cordis ãgustia. Uñ in Ps̃. Eũtes ibãt ⁊ flebãt/mittẽtes semia sua: Ueniẽtes aũt veniẽt cũ exultatione/portãtes manipulos suos. Esa. ix. a. Lętabunt coꝛã te sic q̃ lętant ĩ messe: sic exultãt victores capta ꝑda/q̃ diuidũt spolia. Esa. lxj. a. Oleũ gaudij ꝓ luctu. Lętabit/q̃/iustꝰ i dño: nõ in vino ꝓꝗtl iocũditatis: nõ in ione hedera. i. in tꝗalibꝰ. Jone. iiij. c. q̃ sub vna nocte nata est: ⁊ i vna nocte perijt: Sz in dño. i. in lęticia sẽpiterna. Esa. lj. d. Lętitia sempiterna sup capita eoꝝ. Et ne interũ sit sine ꝓsolatione/adiungit: c ¶ Et sperabit in eo. Ro. xij. c. Spe gaudentes. Ro. v. a. Spes non ꝓfundit. Et btũs Bern̄. addit: ꝫ infũdit. Et tandẽ/ d ¶ Laudabunt omñes recti corde. j. Corl. iiij. a. Tunc laus erit vnicuiq̃ a deo. Magna eñ erit laus cũ dicet illõ Matth. xxv. c. Esuriui ⁊ dedistl mihi mãducare. f ¶ Recti corde/nõ torti. Recti corde/sũt: q̃ coꝛ ad deũ erigunt. Cantl. j. b. Recti diligũt te. Torti corde/sũt: q̃ coꝛ ĩ his tꝗalibꝰ ponũt. Eccj. iij. d. Coꝛ ĩgrediẽs duas vias/nõ habebit successus: ⁊ prauũ coꝛ scãdaliçabit ĩ illis. Duas vias ĩgredit/q̃ vult regnare cũ christo/⁊ gaudere cũ mundo. ¶ Expositio Ps̃. LXIIII.

Ed̃ decet ⁊c. Titulꝰ. In finẽ Ps̃. dauid cãticũ hieremię ⁊ aggei ⁊ eçechielis/de vbo peregrinatiõis vl de ppl'o trãsmigratiõis/cũ iciperẽt ꝓficisci. In ꝑcedẽti psalmo ęgit de passiõe dñi: Et q̃ ꝓ passionẽ dñi habem̃ reditũ ꝏ captiuitate pcti ⁊ coꝛruptiõis ĩ libratẽ grę ⁊ glię: Jõ agit ĩ b psalmo de lęticia redeuntiũ: q̃ ꝏ innuit ĩ titulo. Hieremias eñ ad lr̃az ꝑdixit reditũ filioꝝ isrl' de captiuitate babylonica: ꝓ quã sigt reditꝰ ꝏ captiuitate pcti. Oꝛ aũt dicẽ: Cãticũ hieremię ⁊ aggei: sigt q̃ scti exultãt de b reditu. Et dicẽ: Hieremię ⁊ aggei ⁊ eçechielis: q̃ hieremias fuit añ captiuitatẽ: eçechiel in ipa captiuitate: aggeꝰ aũt ĩ reditu. Et sigt q̃ ꝓterit ⁊ ꝓꝗtibꝰ ⁊ futurl est b gaudiũ. Sic q̃ legẽd' ẽ titulꝰ. Ps̃. iste dirigens nos: i finẽ/christũ/vl i ꝓsũmationẽ: est dauid: et est/cãticũ hieremię ⁊ aggei et eçechielis. i. exultatio sctõꝝ exultãntiũ: de vbo pegrinatiõis. i. de ꝗpl'o pegrinãte in hac valle miserię ꝓpt vbũ: vl diaboli suggerẽtl: Eritl sic dij: vl dñi emittẽtl eũ de paradiso. Ul sic: Peregrinãte a deo ꝓ pctm̃: ꝓpt vbũ ꝑdictũ diaboli vl serpẽtl. Ul de ppl'o trãsmigratiõis: q̃ trãsmigrauit de cęlo ad terrã: de grã ad culpã. Exultãtiũ dico tũc primo/cũ inciperẽt ꝓficisci. i. reuerti ad pęnitẽtiã/siue ꝓ ipsã pęnitẽtiã ad deũ: Nõ eñ gaudẽt de pegrinatiõe aut trãsmigratiõe: ꝫ de pegrinãtiũ reuersiõe. Intẽtio q̃ ꝓbę est/cõsolari nos ĩ b exilio ꝓ pmissionẽ reditꝰ. Dod̃. Biptit' ẽ ps̃. Primo affirmat reditũ ⁊ p̃cak. Scdo laudes dei ⁊ vtutes describit: ibi: Spes oim finium terrę. Dicẽ b ꝗpba i ꝑsona ꝗpl'i christiani peregrinãtl i mũdo: ⁊ reuertẽtis ad patriam: g ¶ Te decet hymnꝰ deꝰ i siõ. q. d. redeundũ ẽ ꝏ babylone. i. de ꝓfusiõe pctĩ/⁊ de ꝓfusiõe mũdi: Ut reddak laus deo debita: ad quã factꝰ ẽ hõ. Esa. xliij. c. Populũ istũ creaui mihi: laudẽ meã narrabit. Et illi q̃bꝰ deꝰ dedit grãz redeũdi/de b debẽt ei grãs referre ⁊ hymnos reddere. Primo q̃ ex titulo dat itelligere/a q̃bꝰ debet laudari deꝰ. s. ab his q̃ exierẽt ꝏ pctõ: Quia ñ ẽ speciosa laus i ore peccatorl: Eccj. xv. c. Ps̃. Quõ cãtabimꝰ cãticũ dñi: i tra aliena: Ostendit etiã q̃s sit laudandꝰ/cũ dicẽ: Deꝰ. Quõ/cũ dicit: Hymnꝰ. Ubi/cũ dicẽ: In siõ. Dicẽ q̃: Te/vnũ. s. pięz. Ul Te/verꝝ. s. filiũ. Ul/Te/bonũ. s. spm̃ sctm̃. Itẽ/Te/creatorẽ: Te/redẽptorẽ: Te/ducẽ: Te/custodẽ: Te/saluatorem: Te/adiutorẽ: Te/remũeratorẽ: Te/glorificatorẽ/decet hymnꝰ. Uñ pꝰ psalmos cãtat ecclia: Glia pri ⁊ filio ⁊ spũi sctõ: Sicẽ erat i ꝑncipio ⁊c. s. cũ solꝰ erat. Et vere /te decet hymnꝰ: q̃ tu es dignꝰ/iustꝰ/equus/bonꝰ. Qꝏ inuit ecclia q̃ñ cãtat: Uere dignũ ⁊ iustũ ẽ/equũ ⁊ salutare. Dignitas eñ pris ẽ reuerẽda: iustiçia ⁊ eqtas filij ẽ metuẽda: salꝰ a benignitate spũsscti ẽ sperãda. h ¶ Hymnꝰ. Hic notak quõ laudare debemꝰ dñm. s. cũ exultatiõe spũali. Hymnꝰ eñ ẽ laus dei cũ cãtico. Cãticũ aũt est exultatio mentl hita de ętnis/i vocẽ prũpẽs. Est q̃ sensus: Decẽs ẽ vt deũ laudemꝰ hilarit ⁊ ꝓ ęternis. Ps̃. Deo nr̃o sit iocũda decoraq̃ laudatio. Per exultationẽ ẽ iocũda: Per desideriũ ętnoꝝ decora. i ¶ In sion: Ecce vbi laudãdꝰ est: q̃ i ecclia militãti: Quę dr̃ sion. i. specula/ꝓpt tria. Primũ ẽ: q̃ ab ea glia ꝛ dñi a lõge speculamur. ij. Corl. iij. d. Nos ꝓ oñes reuelata facie glia ꝛ dñi speculãtes: i eãdẽ imaginẽ trãsformamur a claritate i claritatẽ/tãq̃ a dñi spũ. Secũdũ est/q̃ ab ea isult' hostiũ ꝓuidere debemꝰ. Esa. xxj. c. Sup speculã dñi ego sũ stãs iugit ꝓ diẽ: ⁊ sup custodiã meã ego sũ stãs totl noctibꝰ. i. i ꝓspitate ⁊ i adversitate. Tertiũ ẽ/q̃ amicꝰ. i. christꝰ a lõge veniẽs ab ea speculak. Baruch. v. b. Exurge hierusalẽ ⁊ sta i excelso: ⁊ circũspice ad oriẽtẽ. Itẽ dr̃/sion. i. speculũ: q̃ i ea põt hõ videre maculas suas: ꝓsiderãdo. s. bonos q̃ sũt i ecclia. Job. xxxij. d. Respiciet hoies/⁊ dicet: peccaui: ⁊ ꝗ deliq. Eçech. xliij. c. Fili hois/oñde domui isrl' tẽplũ. i. ecclia: ⁊ ꝓsũdãt ab iuq̃tatibꝰ suis. k ¶ Et/ab his q̃ te b laudabũt/ l ¶ Tibi reddet votũ. i. corꝑ ⁊ aia/q̃ deo vouemꝰ i baptismo. o ¶ In hierusalẽ. i. i ętna btitudĩe/vbi erit visio pacl. Ul/In hierlm. i. i ecclia militãte/vbi debet eẽ pax ⁊ ꝓcordia. l ¶ Tibi/solũ mũdo vl diabolo: m ¶ Reddet/q̃ñ mutuo acceptũ. n ¶ Votũ. i. ꝓceptio meliorl boni. Esa. xix. d. Egyptij vota vouebũt dño ⁊ solueẽt. Postq̃ de reuersiõe terigit: orat ꝓ se et ꝓ ecclesia: vt ipse cũ eisdẽ reuertentib' cõputek: Uñ addit

* Exaudi oꝛonẽ meã: q̃ oro p

Moralit. g ¶ Te decet hymnꝰ deꝰ i sion. i. i specula platiõis. h ¶ Hymnꝰ/dicẽ/nõ vẽtilatio cãꝝ: nõ allegatio decretaliũ. Eccj. xlv. c. Dedit ei. i. aię: fũgi sacerdotio / non iurgio: ⁊ hẽe laudẽ/nõ attestatiões: in noie ipsius/nõ iustiniani. k ¶ Et tibi reddet votũ i hierlm. i. i ꝓtẽplatiõe religiõis. m ¶ Reddet votũ/illõ triplex/ꝓtinẽtię/obediẽtię/pauptatl: vl sine ꝓprio viuere/nõ auferek vl dissipabit ꝓ dispensationẽ. Itẽ/ Reddet tibi/nõ hominibꝰ ꝓpter laudem vel timorẽ: sed/ l ¶ Tibi/ꝓpter amorẽ. o ¶ In hierusalẽ. i. in pace: nõ cũ murmure. Qꝏ videẽs religiosus/debet alios secũ trahere: nõ ꝓ violentiã/sed per orationẽ/ dicens:

* Exaudi oꝛonẽ meã

Partitio Psalmi

De cõle. c. di duo

Ecclia militãs dicit spon

Ps̃. 146

Moralit

Gen. 3. a. et. d.